

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

VII. Statuta quædam Fratrum S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugalliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

§. 3. Verum cum illud quoque quoad Monachos exequi conderet occasione novæ approbationis, quæ illis juxta prænaratum morem pro excipiendis Sæcularium Confessionibus concedenda erat in mutatione Superioris Claustralis, qui nuper illorum regimini præfectus fuit, iste promptum se quidem exhibuit ad recipiendam approbationem oretenus, sed recusavit illam recipere in scriptis. At cum vidisset eam oretenus nequaquam posse obtinere cepit ulterius asserere Monachos Sublacen. nullatenus teneri ad dictam approbationem, sive in scriptis, sive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cuiusdam antiqui Privilegii Martini V. eisdem Monachis concessi pro audiendis quorumcumque Fideium Confessionibus, quam ratione reliquorum Privilegiorum, & exemptionum, imo etiam præteriti eorum Territorii separati per quod non modo excedunt se immunes omnino à Jurisdictione Abbatis Commendatarii, verum etiam opinantur se posse cum Bonis mensæ Conventualis constituere propriam quamdam Diocesim ab illa ejusdem Abbatis penitus divisam. Perfitit idem novus Superior Claustralis pro quadam urbanitate erga Eminentissimum Abbatem his non obstantibus se receptorum pro Monachis oretenus licentiam audiendi Confessiones, prout reliqui ejus Antecessores consueverant.

§. 4. Verum idem Eminentissimus Abbas nolens ullam Jurisdictionem sibi attribui ex urbanitate Monachorum, sed illam dumtaxat, quæ sibi de Jure competit, cupiens modis consultioribus exercere, monita parte Monachorum ad informandum, petiit per Sac. Congregationem declarari: Primo an Monachi SS. Monasteriorum S. Scholasticae, & S. Specus Abbatiae Sublacen. teneantur recipere approbationem pro audiendis Sæcularium Confessionibus in Ecclesiis dd. Monasteriorum ab Eminentissimo Abbate Commendatario, non modo oretenus, prout hucusque consueverunt, verum etiam in scriptis. Præterea cum iidem Monachi consueverint de præterito in propriis sedibus Confessionalibus retinere publice affixas notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum Dubium affirmative respondeatur, consecutive declarari postulat: Secundo, an iidem Monachi teneantur in propriis sedibus Confessionalibus publice affixas retinere notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, & quatenus teneantur quibus remediis ad id compelli possint.

Die 10. Octobris 1676. Sac. &c. ad utrumque Dubium respondit affirmative, & ab Eminentissimo Commendatario procedendum esse Juris remediis contra inobedientes.

In quorum &c. Dat. Romæ hac die 5. Novembris 1676.

S. Archiepiscopus Brancaccius Episcopus Viterbien. S. C. C. Sec.

§. 5. Cum autem sicut d. Carolus Cardinalis, & Commendatarius Nobis subinde exposuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Carolum Cardinalem, & Commendatarium specialis gratiæ favore prosequi volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Monasteriorum, & Ordinis præfatorum; etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatio quorundam Statutorum pro Ordine S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugallia &c.

VII.

De hoc Ordine mentionem faciunt Paul. Morig. de histor. Religion. cap. 49., & Sylvest. Marul. in Ocean. Religion. ejusque Privilegia habes in Constit. In supremo Alex. VII., quoad Monasteria pro studiis Generalibus, & gradibus constit. Ex injuncto nobis 60. Clem. X.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Fratres Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Portugallia, quod vigore facultatis, quam Constitutiones dicti Ordinis Diffinitorio in Capitulo Generali ipsius Ordinis congregato tribuunt, adjungendi ad Constitutiones hujusmodi ea, quæ pro bono ejusdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, Diffinitorium in Capitulo Generali dicti Ordinis proxime præterito congregatum, statuit, seu decrevit:

§. 1. Primo, ut is Frater, qui per triennium Visitatoris officio functus fuerit, triennio subsequenti in Visitatorem eligi nequeat. Secundo ut Prior, sive Superior Generalis primo anno sui triennii visiter super Processu Visitatoris, qui antecedenti triennio officium suum absolverit, idque faciat per actus separatos, quos deferat ad primam mensam definitionis, ad hoc, ut ibidem judicentur. Tertio, ut in futurum Vicarii Domus Regularis de Valdinfante nuncupata in omnibus Capitulis Generalibus Ordinis prædicti vocem habeant, & in omnibus Conventibus, in quibus reperientur, sedere debeant in Refectorio ad mensam, quæ Transversa vocatur.

§. 2. Cum autem sicut eadem Expositio subjungebat, Statuta, seu Decreta hujusmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia sint, & propterea dicti Exponentes illa, quo in futurum tamquam Constitutiones ejusdem Ordinis inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.

Preces Pontifici oblatæ.

Statuta, seu Decreta Diffinitorii dicti Ord. in Capitulo Generali.

Dubia in d. S. Congregatione propolita.

Decretum S. Congregationis.

Confirmatio Apost. præd. Decreti.

Pontifex e-
firmat dd.
Statuta, &
Decreta.

§. 3. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad præmissorum effectum dumtaxat consequendum harum herie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis expositis, Statuta, seu Decreta supra expressa a Diffinitorio, facta, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Pontificatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

Derogatio.

VIII.

Committitur Nuncio Portugaliæ moderario inhibitionis factæ Inquisitoribus dicti Regni Portugaliæ in Causa Recursus novorum Christianorum.

Hanc inhibitionem habes supra inter Constit. Clementis X. incipien. Cum dilecti nobis.

Ven. Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonen. in Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

Dat. 28. Nov.
1676. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater salutem, & Apost. Benedictionem.

Causa concessio-
nis præ-
dictæ Inhibi-
tionis.

Alias cum dilecti filii Christiani novi nuncupati, sive ab Hebræis descendentes in Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam a Fide catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulyssiponen., Eboren., & Conimbricen. Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respective existebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem Papam X. Prædecessorem nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent, con-

querentes, bo. me. Petrum Archiepiscopum Siden., qui tunc adhuc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate præfata deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine Justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione:

§. 1. Idem Clemens Prædecessor qui in supremo Justitiæ throno a Domino constitutus, Justitiæ omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorundem Christianorum recursum hujusmodi admittens, ac causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet super criminibus, & delictis ad officium inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisque Tribunalibus quibuscumque adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dicta auctoritate institutis, seu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes, in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & ad Sedem præfatum advocans, ipsasque causas cum omnibus, & singulis illarum accidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Ven. Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi a Sede præfata deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, sineque debito, prout Juris foret, terminari debere omnino volens, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, & deque Apostolicæ potestatis plenitudine memorato Petro Archiepiscopo Inquisitori Generali, ac reliquis Inquisitoribus præfatis districtè inhibuit, ne causa, & causis hujusmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentes, aut alias quomodolibet donec, & quousque specialis expressa desuper ab ipso Clemente Prædecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) Fidei, ullamque publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra præfatos Christianos novos, ut præfertur inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in Carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo audent, neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum, & cujuslibet eorum respective Consilarii, Commissarii, Procuratores Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contra ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum Gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directè, vel indirectè, seu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumerent.

§. 2. Ipse enim Clemens Prædecessor eidem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum respective Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris prædictis in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcepit, & mandavit, ut quibuscumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Causa, seu Causis hujusmodi eatenus forsan emanatis, &

Inhibitio facta à Clemente X.

Contenta in eadem Inhibitione.

inposterum